

Titel: Kapitel III.

Citation: "Kapitel III.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e1113/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imod Udlandingen herefter kan anlægges, skal det, forsaavidt ikke særlige traktatmæssige Bestemmelser ere til Hinder derfor, være Indlændinge tilladt i Sager angaaende Fornæringsforhold at sagføge Udlandingen i den Hetsfreds, hvor han opholder sig eller har Gode.

Kapitel III.

Om de Tilfælde, hvor Rette's Personer som inhabile skulle eller kunne udelattes fra eller fritages for at handle i Sagen.

§ 33.

Ingen Dommer maa handle i en Sag, naar han

- 1) selv er Part i Sagen eller af dens Udfald kan have Skade eller Fordel, saavel som naar det iøvrigt under Sagen bliver nødvendigt at bedømme hans egen tidligere Hæd.
- 2) er beslagtet eller bevoget med nogen af Parterne i op- eller nedsligende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søstende, eller er en af Parternes Hjelpefælle, Bærg, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejeføn.
- 3) er beslagtet eller bevoget i op- eller nedsligende Linie eller beslagtet i Sidelinien saa nær som Søstende med nogen i Sagen optrædende Sagfører eller anden Rettergangsfuldmægtig for nogen af Parterne.
- 4) har aflagt Bidnesbyrd eller været Syns- eller Skjomsmand i Sagen eller handlet i den som Sagfører eller iøvrigt som Rettergangsfuldmægtig for nogen af Parterne.
- 5) som Dommer har handlet i Sagen i den underordnede Instans.

Ved Anvendelse af den under Nr. 1 givne Regel bliver dog at iagttage, at den Omstændighed, at Dommeren, fordi flere Embeds-tilfælde ere forenede i hans Person, tidligere af den Grund har haft med Sagen at gjøre, ikke i sig selv medfører Inhabilitet, naar der dog ikke efter de foreliggende

Omførelse er Grund til at antage, at han har nogen særegen Interesse i Sagens Resultat.

§ 34.

I de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde er Dommeren, hvis han er Enkelt-dommer, pligtig efter Kendselse, afsagt af ham selv, at vige sit Sæde. Beslæder han Retten i Forening med andre Dommere, er han pligtig at gjøre Retten Meddelelse om de Omstændigheder, som ifølge foregaaende Paragraf formenes at medføre hans Inhabilitet, hvorefter Afgjørelse træffes af Retten, uden at han selv er udelukket fra at deltage i Paakendelsen af Spørgsmaalet.

§ 35.

Parterne kunne ikke blot jordre, at en Dommer skal vige sit Sæde i de i § 33 angivne Tilfælde, men enhver af dem kan fremsætte Indsigelse mod, at en Dommer beslæder Retten, naar andre Omstændigheder foreligger, som ere egnede til at vække Tvivl om hans fuldstændige Upartiskhed. I Tilfælde af den sidstnævnte Bestaaelse kan ogsaa Dommeren selv, naar han frygter for at Parterne ej kunne have fuld Tillid til ham, vige sit Sæde, selv om ingen Indsigelse mod ham fremsættes.

De Spørgsmaal, som maatte opstaa i Genhæld til nærværende Paragraf, afgjøres paa den samme Maade, som i § 34 er bestemt med Hensyn til de i § 33 omhandlede Tilfælde.

§ 36.

Indsigelse mod, at en Dommer beslæder Retten, maa fremsættes ved den mundtlige Forhandlings Begyndelse, forinden andre Formalitetsindsigelser eller i al Fald i Forbindelse med dem. Senere Fremsettelse af den berømtede Indsigelse tillædes ikke, hvor det skjøntes at have været umuligt for Parten at

frankomme med den i rette Tid, eller Par-
ten har været i ham utilregnelig Voldsomhed
om de Omstændigheder, som begrunde Ind-
sigelsen.

Dommeren er pligtig, hvor han af egen
Drift skal eller vil vige sit Sæde, at gjøre
dette, forinden den mundtlige Forhandling be-
gynder, medmindre den Omstændighed, som
begrunder hans Inkompetitet, er indtraadt
senere.

§ 37.

Spørgsmaal, om en Dommer af egen
Drift skal eller maa vige sit Sæde afhjeres,
uden at Parterne have Udgang til at ytre sig.

Indsigelse fra Parternes Side mod en
Dommers Habilitet behandles i processuel Hen-
seende som andre Formalitetsindsigelser.

§ 38.

Kjendelser, hvorved en Underretsdommer
erklarer at ville vige sit Sæde, eller hvorved
det paalægges eller tillades en Dommer i
en af flere Medlemmer bestaaende Ret at vige
sit Sæde, kunne ikke angribes ved noget
Retsmiddel. Imod Kjendelser, hvorved Ind-
sigelser mod en Dommers Habilitet fortales,
eller hvorved Dommerens egen Behøring om
at maatte vige sit Sæde aflaaes, kan der
finde Behøring Sted fra Partens Side. Naar
det snar forlanges, kan i denne Anledning en
kort Advættelse af Sagen tilfaaes.

§ 39.

Fra det Øjeblik af, da Retskjendelse for,
at en Dommer skal eller maa vige sit Sæde,
er afsagt, er denne Dommer kun berettiget til
at foretage saadanne Handlinger i Sagen
som ej kunne opsættes.

§ 40.

De om Dommere givne Hørskrifter finde
ejaa Anvendelse paa Retsskrivere. Afgjørelsen
af Habilitetsspørgsmaalet tilfalder den Ret,
ved hvilken Retsskriveren er ansat.

Kapitel IV.

Om Forening af Søgemaal under samme
Retsfog.

§ 41.

Flere Søgemaal mellem de samme Parter kunne forenes under een Retsfog, naagtet de helle paa forskjellige faktiskke og retlige Grunde og ere af ulige Bestaaffenhed, naar Retten er kompetent med Hensyn til dem alle, og samme Procesart er anvendelig paa dem (§ 3, jfr § 6).

§ 42.

Flere Parter kunne sagsoge eller sagsoges i Forening under samme Retsfog, dog udfordres hertil, forsaavidt Søgemaalene ikke have fælles Oprindelse, eller særlig Forforstift hjemler deres Forening, at ingen af Parterne gjør Indsigelse derimod.

§ 43.

Enhver, der tror sig i det Hele eller for en Del berettiget til den Ting eller den Retlighed, som er Gjenstand for en Retsstrætte i første Instants imellem Andre, kan under Sagttagelse af Reglerne i femte Afsnit indtræde i den begyndte Sag og gjøre sin Fordring gjældende ved et imod de oprindelige Parter rettet Søgemaal (Intervention).

Intervention kan ikke finde Sted, naar den Ret, for hvilken Sagen hæver, ikke ved Parternes Samtykke kunde gjøres kompetent til at paafjende Interventionsføgemaal, dersom det anlagdes særskilt.

§ 44.

Enhver, der har en retlig Interesse i, at en Part vinder en for Retten forevende Sag, kan indtræde i Sagen til denne Parts Understøttelse (Büintervention) og faae Afgang til at ytre sig i Sagen i Overensstemmelse med de nærmere Regler i femte Afsnit.